

VUORON VAIHTUESSA

Kädessäsi on Työelämän tutkimus -lehden viidennen vuosikerran ensimmäinen numero. Kiitän Antti Saloniemeä edeltävistä neljästä vuosikerrasta. Päätoimittajakaudellani lehti jatkaa tutulla linjalla: artikkeliosaston käsikirjoitukset käyvät läpi normaalin referee-arvioinnin, minkä lisäksi lehti julkaisee toimituksen päätöksellä katsauksia ja keskustelupuheenvuoroja sekä kirja-arvioita.

Suurin muutos koskee lehden toimituspohjan laajentamista. Uuteen toimitusneuvostoon on nimetty kahdeksan jäsentä. Annikki Järvisen johtaman neuvoston tehtävänä on vastata lehden toimituspoliittisista linjauksista. Lisäksi Saloniemen ehdotuksesta lehden käytännön teon tueksi on valittu pieni toimituskunta ja toimitussihteeriksi Raisa Aho, jonka apu on osoittautunut korvaamattomaksi. Kiitän tasapuolisesti kaikkia lehden uusia ja vanhoja avustajia - ilman talkoohenkeä tieteellisen julkaisutoiminnan harjoittaminen ei onnistu.

Lehden tekemisessä riittää silti huolta. Tilaajien palveleminen ja lehden markkinointi ovat asioita, joita pyrimme kehittämään. Lehden artikkelitarjontaakaan ei voi pitää erityisen runsaana, ja katsauksista ja kirja-arvioista on ajoittain ollut jopa suoranaista pulaa. Ilokseni olen kuitenkin huomannut, että monitieteiselle työelämän asiantuntijoiden omalle foorumille on olemassa aito tarve. Suomessa tehdään varmasti riittävän paljon korkeatasoista työelämän tutkimusta ja käytännön kehittämistä, jotta lehtemme olemassaolo on perusteltua jatkossakin.

Työelämän tutkijoilta eivät ainakaan tutkimuskohteet lopu. Esimerkiksi kysymys työelämän suorituspainesta ja niiden yhteydestä mielen-terveysongelmiin on vakava haaste niin tutkimukselle kuin koko yhteiskunnallekin. Toiseksi niin sanottujen epätyypillisten työsuhdemuotojen normalisoituminen ja vuokratyövoiman käytön laajentuminen ovat seuraamisen arvoisia aikamme ilmiöitä.

Kolmas esimerkki uusien avausten tarpeesta on keskustelu yrittäjyydestä. Yrittäjyys on nouseva trendi koulutuksessa aina perusopetuksesta yliopistoihin ja ammatilliseen täydennys- ja aikuiskoulutukseen saakka.

Emme kuitenkaan vielä tiedä, johtaako tämä kehitys aidosti elinkelpoisten uusien yritysten nousuun, vai merkitseekö yrittäjyyskasvatuksen leviäminen vain itse itsensä pakkotyöllistämien freelancereiden määrän kasvua.

Neljäs työelämän haaste, jonka haluan nostaa esiin, on maahanmuuttajien työllistyminen. Vaikka Suomessa ulkomaalaisväestön osuus on edelleen pieni, maamme muuttuminen monikulttuurisemmaksi on väistämätöntä. Maahanmuuttajien työttömyys on moninkertainen valtaväestöön verrattuna, mikä kertautuu maahanmuuttajaperheiden lasten potentiaalisena syrjäytymisenä tulevilta työmarkkinoilta. On toiveajattelua kuvitella, että maahanmuuttajista olisi työvoimareserviksi, jos heidän integroitumisensa suomalaiseen yhteiskuntaan ja kulttuuriin jää puolitiehen.

Työelämän tutkimus haluaa jatkossakin olla monipuolinen ja poikkitieteellinen tutkijoiden ja muiden asiantuntijoiden foorumi. Kirjoittajat tekevät lehden. Pyydänkin osoittamaan mahdolliset kiitokset lehtemme kirjoittajille - risut voitte lähettää allekirjoittaneelle.

Tampereella 29. maaliskuuta 2007

Pasi Pyöriä